

rende tidspunkt inden for de givne tidsmæssige rammer hverken kan anses for muligt eller hensigtsmæssigt at foretage en definitiv vurdering af, i hvilket omfang de opgaver, det kan komme på tale at henlægge til direktoratet, også rent faktisk bør henlægges dertil. En sådan beslutning ville tilige forudsætte, at der med kort varsel skal tages stilling til direktoratets administrative og personalemæssige struktur, hvilket næppe er realistisk.

d. Der er herefter to løsninger tilbage, nemlig enten at opretholde overformynderiet for at lade det danne grundlaget for den kommende opbygning af et familieretsdirektorat eller at nedlægge overformynderiet og henlægge dettes nuværende opgaver til justitsministeriets departement efterfulgt af en senere virkeliggørelse af planerne om oprettelse af direktoratet. I begge tilfælde er der alene tale om midlertidige løsninger. Begge løsninger indebærer, at sagsområderne og sagkundskaben indenfor overformynderiets forvaltningsområde holdes intakt, indtil en endelig løsning indenfor den civile retlige administration kan gennemføres.

Ved valget mellem de to løsninger har justitsministeriet lagt vægt på, at nedlæggelse af overformynderiet og henlæggelse af dets opgaver til justitsministeriet – selv som en midlertidig løsning – kan indebære en vis rationalisering, jfr. arbejdsgruppens redegørelse s. 129 ff. Det vil bl. a. medføre, at en stilling som overformynder i 39. lønramme og en (for tiden ubesat) stilling som ekspeditionschef i 37. lønramme kan nedlægges. Der vil samtidig blive søgt oprettet en stilling som kontorchef i justitsministeriet. Der vil dog under alle omstændigheder kun være tale om en beskedent rationaliseringsgevinst, idet overformynderiets driftsudgifter er godt 5 mill. kr. årligt og dets driftsindtægter er 2,4 mill. kr.

Under folketingets behandling i 1975 af justitsministeriets forslag om at udskyde revisionen af loven om overformynderiet viste det sig at være den overvejende opfattelse, at overformynderiet burde nedlægges og opgaverne varetages andetsteds (folketingstidende 1974–75, sp. 1956 ff.).

På baggrund af de anførte betragtninger finder justitsministeriet det rigtigst at foreslå, at overformynderiet nedlægges som selvstændig statsinstitution, og at opgaverne indtil videre varetages af justitsministeriet. Justitsministeriet er opmærksom på, at en henlæggelse af hele administrationsområdet til justitsministeriet kan siges at være mindre hensigtsmæssig ud fra almindelige administrative betragtninger, herunder

spørgsmålet om opgavefordeling mellem departement og direktorat.

Som nævnt er der imidlertid alene tale om en midlertidig løsning, og lovforslagets § 1, nr. 8, indeholder derfor forslag til en bestemmelse (§ 12), hvorefter justitsministeren kan bemyndige en under justitsministeriet oprettet styrelse til helt eller delvis at udøve de beføjelser, der efter forslaget tillægges justitsministeren.

Arbejdet med virkeliggørelse af planerne om oprettelse af et familieretsdirektorat vil blive videreført. Endelig stilling til direktoratets organisation og arbejdsområde vil dog først kunne tages, når overvejelserne på grundlag af ægteskabsudvalgets betænkning om fremgangsmåden ved separation og skilsmisse er tilendebragt.

e. Lovforslaget vil som ovenfor nævnt åbne mulighed for visse besparelser, hvis nøjagtige størrelse dog ikke på nuværende tidspunkt kan fastslås.

Hvilke økonomiske og personalemæssige konsekvenser justitsministeriets direktoratsplaner vil medføre er det vanskeligt på nuværende tidspunkt at udtale sig om. En yderligere koncentration af sagsbehandlingen inden for det familieretlige område må dog – området som helhed betragtet – klart forventes at kunne åbne muligheder for ikke uvæsentlige rationaliseringer.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser.

Til § 1.

Lov om anbringelse af umyndiges midler m. v. indeholder regler om *anbringelse* af midler tilhørende umyndige (§§ 1–5) og andre midler under offentlig bestyrelse eller offentligt tilsyn (§ 6), hvorved navnlig sigtes til myndiges båndlagte midler og legatmidler. Loven indeholder derimod ikke særlige regler om *bestyrelsen* af umyndiges midler m. v. Bestemmelser herom findes i lov om overformynderiet. Da denne lov som en konsekvens af overformynderiets nedlæggelse ophæves, foreslås dens regler om bestyrelse af umyndiges midler m. v., jfr. forslaget § 1, nr. 8, overført til anbringelsesloven som et særligt kapitel. Samtidig foreslås lovens titel ændret i overensstemmelse med denne udvidelse af lovens område.

Herudover er de foreslåede ændringer af redaktionel karakter, idet der udover de tekniske ændringer, der er nødvendige som følge af overformynderiets nedlæggelse og overførelse af dets arbejdsopgaver til justitsministeriet, ikke er tilsigtet ændringer i reglerne om anbringelse og bestyrelse af umyndiges midler m. v.